

Jest stałym recenzentem *Mathematical Review*, *Celestial Mechanics*, *Reports on Mathematical Physics* i innych czasopism.

Jego międzynarodowa działalność naukowa znajduje szerokie uznanie. W roku ubiegłym został wybrany na członka naukowego Komisji 7 Mechaniki Nieba i Dynamicznej Astronomii w Międzynarodowej Unii Astronomicznej. Współpracuje z różnymi ośrodkami naukowymi

we Francji, Stanach Zjednoczonych i Rosji.

Jego zainteresowania naukowe obejmują kilka kierunków: mechanika nieba i dynamiki pozasłonecznych układów planetarnych, mechaniki klasycznej i układów dynamicznych oraz różnych dziedzin matematyki.

Janusz Gil

Jarosław Kijak z habilitacją

4 marca 2004 r. na Wydziale Fizyki, Astronomii i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego odbyło się kolokwium habilitacyjne dr. Jarosława Kijaka. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów zatwierdziła w dniu 27 września 2004 uchwałę Rady Wydziału FAil UJ o nadaniu mu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk fizycznych w zakresie astrofizyki.

J. Kijak rozpoczął pracę naukową w 1990 jako asystent w Zakładzie Astrofizyki Instytutu Fizyki WSP w Zielonej Górze. Został pierwszym absolwentem kierunku fizyka na WSP który uzyskał stopień doktora nauk fizycznych. Obrona jego pracy doktorskiej, którą napisał pod kierunkiem niżej podpisanego, odbyła się w Obserwatorium Astronomicznym Uniwersytetu Warszawskiego 23 grudnia 1993 r., a Rada Wydziału Fizyki UW nadała mu stopień doktora nauk fizycznych w zakresie astronomii 21 lutego 1994 r. Jest On również pierwszym i jak na razie jedynym absolwentem fizyki WSP, który zrobił habilitację. Na jego przykładzie widać jasno, że zielonogórskie środowisko astronomiczne posiada już zdolność do samoodtwarzania kadry naukowej.

Praca naukowa dr. hab. Jarosława Kijaka koncentruje się wokół różnych zagadnień radioastronomii pulsarów. Zarówno jego praca doktorska jak i habilitacyjna były oparte o dane obserwacyjne, które zebrał podczas kilku projektów naukowych finansowanych w ramach grantów KBN oraz prestiżowego stypendium Maxa Plancka. Realizował te projekty w Obserwatorium Radioastronomicznym Instytutu Radioastronomii im. Maxa Plancka w Bonn, gdzie w latach 1992-1998 przebywał z przerwami łącznie 30 miesięcy. Prace naukowe opublikowane w rezultacie tych badań odbyły się szerokim echem,

w postaci częstych cytowań oraz zaproszeń na konferencje naukowe.

Dotychczas dr hab. Kijak opublikował łącznie 28 prac, z czego 18 zamieszczonych w czasopismach z tzw. listy filadelfijskiej. Uzyskały one już ponad 230 cytowań.

Ponadto 10 publikacji stanowi wystąpienia konferencyjne w których brał udział w Niemczech, Turcji, Grecji, Anglii, Indiach i Australii.

Aktualnie dr hab. Kijak przebywa w największym na świecie obserwatorium radioastronomicznym w Indiach, gdzie kontynuuje swoje badania nad pulsarami radiowymi.

Wraz z nim przebywa tam jego doktorant, tegoroczny absolwent astrofizyki komputerowej naszej uczelni, który napisał pod jego opieką pracę magisterską. Spędzi on w Indiach co najmniej rok, zbierając cenne dane do swojej pracy doktorskiej.

Tak więc Instytut Astronomii posiada teraz 7 pracowników samodzielnych, w tym 4 profesorów.

Janusz Gil

Od redakcji:

mamy więcej informacji o nowych nominacjach profesorskich i habilitacjach naszych pracowników, jednak do chwili oddania wydania są one nadal nieoficjalne.